

Blog

Brussel blogt

Published by Bruksel September 10th, 2006 in Podium & Cultuur.
0 Comments

Wat je nodig hebt is gewoon: mensen die schoon zingen en schoon spelen.
Jan Decorte

Jan Decorte bracht deze week 'Dido and Aeneas' op de planken. Op een aantal zeer kleinschalige projecten na is deze eerste operaregie zijn rentree na een periode van afwezigheid. Het werd -wat men noemt - een rentree langs de grote poort.

Jan Decorte is al decennialang één van de strafste theatermakers in Vlaanderen. De intensiteit - of zal ik zeggen densiteit - van zijn voorstellingen is ongeëvenaard te noemen.

Ook in deze 'Dido and Aenaes' slaagt hij er opnieuw in om de naakte en zuivere kern van het stuk bloot te leggen.

Het scènebeeld schittert in al zijn eenvoud : links het koor, rechts het orkest en centraal het speelvlak, afgegrensd door een goudkleurig doek - het kasteel. Voor de andere locaties (de grot, de zee, het bos) wordt op dit doek geprojecteerd. Prachtig ook hoe met enkele rekwisieten een hele locatie wordt opgeroepen. Zo rolt Sigrid Vinks een boomstronk op wieltjes het podium op, en met wat simpele lichtvlekken op de speelvloer erbij krijgen we een bos.

De beweging van de zangers wordt zo gestileerd en sober dat het op dans gaat lijken. In diezelfde bossène bijvoorbeeld zetten de hofdames van Dido niet meer dan een aantal nauwelijks zichtbare passen en lijken ze over het podium te glijden.

In deze opera zitten een aantal muzikale intermezzo's. Die worden

benut om een aantal speelse dansjes op te voeren die je gerust mag omschrijven als K3-dansjes.

't is toch schoon, zo schoon en simpel, goed theater.

gezien in het kaaitheater op 05/09/2006